

MODRUŠ

ISSN 1845-4992

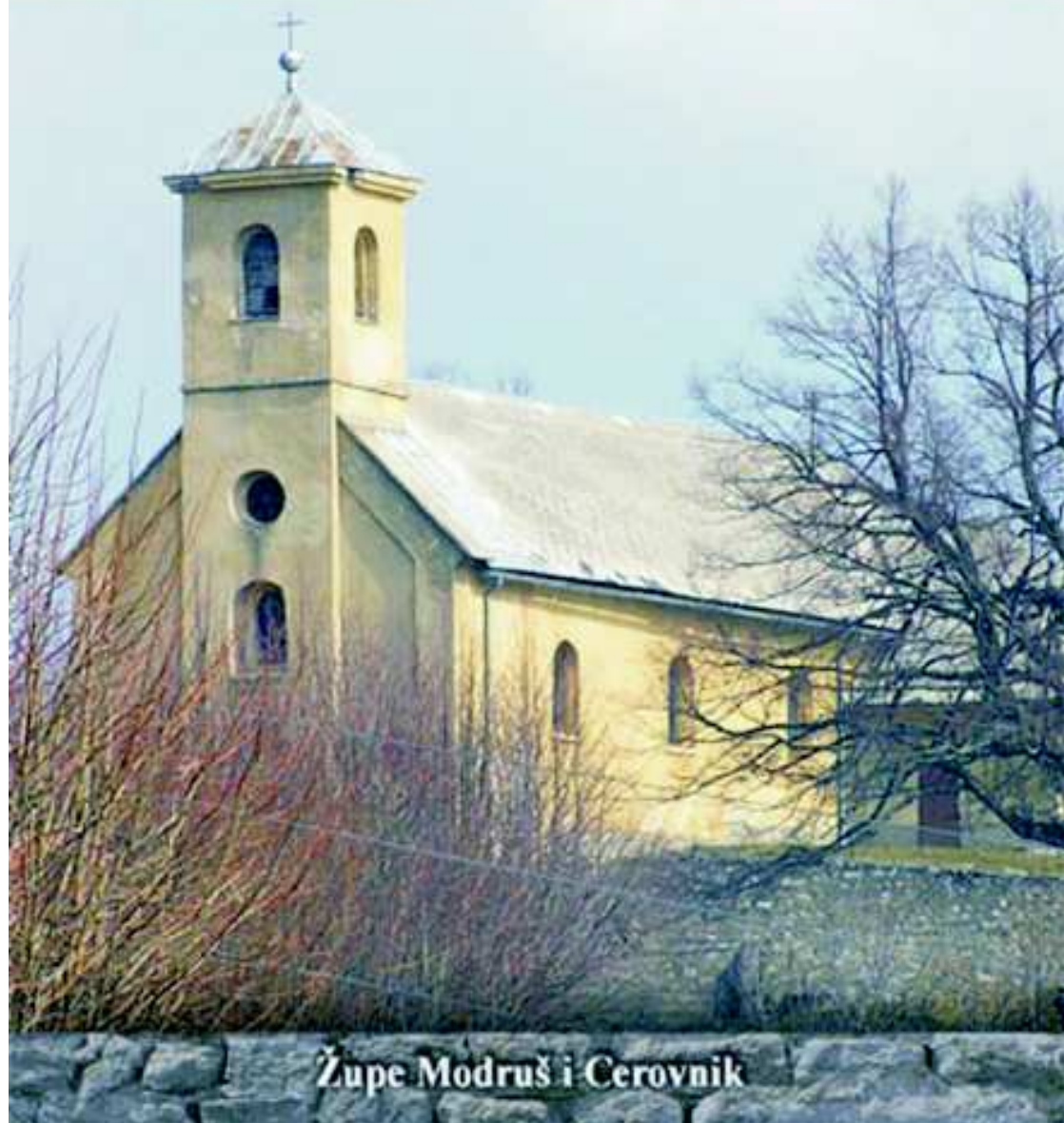

МѢСЯЦНИКЪ

MODRUŠ, 22. svibnja 2005.

Godina II. Broj 2

Župe Modruš i Cerovnik

Papa Benedikt XVI,
njemački kardinal Joseph Ratzinger

Vječni Bog pozvao je slugu svojega,
Papu Ivana Pavla II u svoj dom
u subotu 02. travnja u 21:37 sati

Umro dr. Milan Bogović

U 38 godina svećeništva upravljao je župama u Kuželju, Delnicama, Cerniku, Kozali i zadnje dvije godine na Pećinama.

Dr. Milan Bogović, župnik u župi sv. Obitelji na Pećinama u Rijeci, profesor na Teologiji u Rijeci i duhovnik Udruge hrvatskih katoličkih gospodarstvenika, preminuo je 26. kolovoza u sušačkoj bolnici u Rijeci. Obred ispraćaja pokojnog dr. Milana Bogovića održao se 28. kolovoza u 11 sati u župnoj crkvi na Kozali, a pogreb istoga dana u Njegovom rodnom mjestu, Cerovniku.

DRAGI MODRUŠANI I CEROVČANI

Ono što je Modruš imao nekada, idealan položaj s obzirom na geografsko i prometno okruženje, kada je uz njegove bedeme prolazila najprometnija cesta između sjevernih hrvatskih krajeva i Senja, tada najvažnijega grada i luke podno Velebita, dogodilo se ponovno u naše vrijeme u još većoj mjeri. Preko Modruša danas prolazi najfrekventnija cesta toga dijela Hrvatske, autoput Zagreb - Split, koji opet kao i nekada Modruš može učiniti cestom svojega razvoja i prosperiteta.

I ovaj drugi broj našega lista «Modruš» doprinosi nastojanju da Modruš postane poznatiji i poželjan turistima koji tom cestom prolaze. Kad bude pušten u promet najduži tunel u Hrvatskoj, Mala Kapela, oživjeti će zanimanje i interes za ove naše predjele, koje će turisti i drugi ljudi obilaziti, diviti im se, u njima uživati i htjeti ih kupiti. Time je budućnost Modruša svjetla, obećavajuća i perspektivna..

Želim da se sve to dogodi još u naše vrijeme.

Vaš župnik Zdenko Skender

SADRŽAJ

Cerovnički župnik Dragutin Fifka	4
Dr. Milan Bogović	10
Kronika župa Modruš i Cerovnik	12
Žrtve drugog svjetskog rata i poraća	17
Škole umiru	22
Neka ne zamre život u Modrušu	23
KUD "Gradina" - Modruš	25
Kako se odijevalo u Modrušu	26
Ljudi koji modruš nose u srcu	30
Presveto Trojstvo u Modrušu	31
Modruški školarci	32
Moj Modruš	33

CEROVNIČKI ŽUPNIK DRAGUTIN FIFKA 62. obljetnica mučeničke smrti

Povodom 62. obljetnice ubojstva velečasnog Dragutina Fifke, donosimo dva članka vlč. Mate Pavlića, župnika u Lipi, rođenog u Cerovniku.

Uz navršenu 60. obljetnicu mučeničke smrti cerovničkog župnika
velečasnog Dragutina Fifke (24. svibnja 1943.)

Velečasni Dragutin Fifka

Na Spasovo 2003. u Cerovniku kod Josipdola u Gospićko-senjskoj biskupiji, obilježena je 60. obljetnica mučeničke smrti cerovničkog župnika Dragutina Fifke, koga su četnici zaklali 24. svibnja 1943. između Josipdola i Cerovnika,

nedaleko od Sv. Arandela pravoslavne crkve.

Talijani i četnici su početkom godine 1943. ubili u jednoj zajedničkoj akciji u Sabljačkoj Dragi 40 Hrvata s područja župe Cerovnik. Nakon toga narod se razbježio po okolnim naseljima. Župnik je ostao u selu. Kada su ga ljudi pitali boji li se, odgovorio je: «Bogu duša!»

Svetu je misu predvodio pop Mate Pavlić, župnik u Lipi, inače rodom iz Cerovnika kojega je pokojnik krstio, a u koncelecijaciji su bili skoro svi svećenici ogulinskoga dekanata.

Uz oltar na kojemu je služena ova komemorativna misa bila je izložena slika Dragutina Fifke. Poslije mise je prenijeta u sakristiju, gdje će trajno ostati. Istu takvu sliku predvoditelj je na blagdan sv. Ane 2003. darovao župi Plaški, jer je Dragutin Fifka 7 godina upravljao tom malom župom iz Cerovnika. Na njegovu su grobu u Josipdolu gorjela tri lampiona u hrvatskim bojama. Pokojnik je imao češko državljanstvo, ali je ljubio Hrvatsku.

Uvodeći u misu predvoditelj je, podsjećajući na mučeništvo velečasnoga Fifke (njega je narod ovdje zvao po prezimenu), citirao riječi iz izvješća Oružničke postaje Josipdol prema kojemu je župnik «zaklan sa nožem, na vratu proboden sa desna lievo ispod dušnika u pravcu srca, te jezik odrezan i maramica zatrpana u usta».

Tog je naime dana, 24. svibnja 1943., župnik pješice otišao u 6 km udaljeni Josipdol. U sumrak je bio kod josipdolskog župnika Matije Horvata koji mu je rekao neka se ne upućuje u Cerovnik noću, zbog ratnih okolnosti. No on je znao da mora ići zbog starice majke koja je bila s njime u Cerovniku i koja je te noći čekala svoga Karlu (tako su Dragutina u obitelji Fifka zvali), ali ga nije dočekala. Netko je te noći kada se dogodio zločin strašno lupao na vrata kvartira (župnog stana) u Cerovniku. Mamica je, kako su je seljani zvali, od straha poludjela. U ogulinskoj je bolnici koliko toliko došla k sebi, no ubrzo je umrla. Kada se sprovod bližio groblju kod Sv. Jakova u Ogulinu, počeo je napad na grad. Svi su se razbježali, a grobari su poslije sami pokopali njezino tijelo.

Zbog ratnih okolnosti pokojnog su svećenika mučemika pokopali u josipdolskom groblju. Njegovo mrtvo tijelo bilo je najprije izloženo u župnoj crkvi Sv. Josipa u Josipdolu, a do groblja prevezao ga je cerovnički

mežnar Mate Špehar Strikan.

Nakon Fifkine smrti župnu crkvu i kvartir u Cerovniku nasuprot crkvi zapalili su, prema kazivanjunekog majora Radoševića (Srbina) piscu ovih redaka, partizani. Da bi sa sebe skinuli ljagu, za to su lažno optužili mještanina Emila Pavlića.

Zbog poratnih okolnosti Fifkin je grob bio zapušten. Tragično je bilo da na njegovu grobu nije više bilo ni križa. No znalo se da mu je grob uz Fabijana Pavlića. Tako je ondje 1983. brigom svećenika Mate Pavlića postavljen betonski okvir. Bilo je to za vrijeme svećenika Mile Čančara koji je u Josipdolu i Cerovniku bio na ispomoći do 1984. godine.

Od te godine do danas ništa nije učinjeno, unatoč inicijativama pojedinaca da se Fifkin grob dolično označi. Za 60. obljetnicu u crkvi Isusova Uzašašća u Cerovniku svećenik Mate Pavlić je postavio spomen ploču u sjećanje na molitveno komemoriranje.

Spasovo 2003. u Cerovniku proteklo je i u znaku sjećanja na 150 Cerovničana palim u II. Svjetskom ratu za dom i vjeru. Svećenik Mate Pavlić bavi se osobom Dragutina Fifke još od 1975. kada je u slunjskoj «Župnoj panorami» pišući o župi Plaški pisao i o Fifki, kojega je u Plaškom naslijedio fra Šime Vladović, franjevac trećoredac iz samostana Krista Kralja u Ogulinu. Primopredaja je bila 8. 2. 1940. u Cerovniku u prisutnosti dekana Marušića

Fifka je držao konja pa je u 16 km udaljenu župu Sv. Ane u Plaški dolazio svake druge nedjelje zaprežnim kolima u fijakeru.

Fifke su se 1894. doselili u Hrvatsku iz Moravske (Češke), iz Zdetina, župa Steni. Dragutinu su tada bile 4 godine. Rođen je 27. 3. 1890. Nastanili su se u Bedegraju, Okučani, u Zapadnoj Slavoniji. Očito je Slavonija obećavala bolji život nego Češka. Roditelji Dragutina Fifke, Anton i Josipa, imali su šestero djece. Dragutin je studirao bogosloviju u Zagrebu i Senju a 1916. je zaređen za svećenika tadašnje senjske i modruške ili krbavske biskupije. Kao kapelan službovao je u Perušiću, Ogulinu, Grižanama, Gospiću, Senju, Slunju i Ravnoj Gori a kao upravitelj župe (administrator) u Crnom Lugu, zatim u Lukovdolu i Plemenitašu i naposljetku u Cerovniku i Plaškom. U

Cerovniku je boravio od 1933. do mučeničke smrti.

Fifka je bio niska rasta po naravi veseo, ali krhka zdravlja. O njemu se pronio glas da je bio «sklon partizanskom oslobodilačkom pokretu».

Istina, njegov je nećak Zvonko Švajcer surađivao s partzanima, ali Fifka je bio uvjereni antikomunist. Nećaku Zvonku, koji je u Ogulinu pohađao gimnaziju i tamo stanovao, a nedjeljom dolazio ujaku Dragutinu na Cerovnik, govorio je neka se ne druži s Kovačićem (Ivanom Goranom), i da oni ne znaju što je komunizam.

M. P. Cerovnički

«Marulić», hrvatska književna revija,
g. 2003., br. 6

SJEĆANJE NA ŽUPNIKA FIFKU

Kažu da nije bio svetac, ali nije zatajio Oca i Sina i Duha Svetoga. Kad je njegov narod bježao pred četnicima, on je ostao u selu u koje je došao 1943. kao administrator župe. Nije mogao napustiti crkvu Sv Spasa (Uzašašća Isusova na nebo u Cerovniku), ali se susretao sa svojim ljudima koji su bili koliko-toliko na sigurnom u Josipdolu, Oštarijama, Ogulinu... Kad bi ga pitali boji li se, on bi rekao: «Bogu duša!» Nije se plašio crvenih, pričalo se, jer je netko od

njegovih bio u partizanima. On je ipak, prema pričanju kolege Alojzija Kunce, bio uvjereni antikomunist. Doimalo se, po Evanđelju, nije se bojao onih koji ubijaju tijelo.

Tog je dana, 24 svibnja 1943., išao po plaću u Josipdol i svratio kolegi Matiji Horvatu, župniku u Josipdolu. Tamo su ga zaustavljali, jer se približavala noć, neka se ne upućuje u Cerovnik koji je od Josipdola udaljen 6 km. No krenuo je u noć.

Blizu pravoslavne crkve «Sv. Arandela», kako se to u narodu kaže, napadoše ga neki ljudi i zaklaše. Odar mu urediše u Josipdolskoj crkvi Sv. Josipa i pokopaše ga na josipdolskom groblju a u knjigu bi zapisano da je Dragutin Fifka, upravitelj župe Cerovnik zaklan od četnika. Bile su mu 53 godine.

Dragutin Fifka je zadnji župnik koji je u Cerovniku stanovao. Njegovi su prethodnici s prebivalištem u Cerovniku: Marijan Šoić, Dragutin Dičić, Stipe Kovačić, Zdravko Glad... Poslije Fifke župom upravlja Matija Horvat iz Josipdola, a od 1945., dugi niz godina Alojzije Kunce iz Modruša, pa opet župnici iz Josipdola.

Kako je završila Josipa udova Fifka, župnikova majka koja je s njim bila u Cerovniku? Te i druge misli vezane uz biografiju našeg župnika prebirem u svom srcu. Trebamo ga oteti zaboravu i urediti mu grob.

U Poslanici Filemonu koji je prema Renanu «biser rane kršćanske književnosti», apostol Pavao zauzima se za roba Onezima kao za

«sina», jer ga je «rodio», tj. krstio. Hvala Ti naš župniče, mučeniče Kristov jer si mene i mnoge druge krstivši nas «rodio». Položit ćemo na mjesto gdje Ti leži izmasakrirano tijelo svibanjsko cvijeće moleći za Tvoj pokoj o obljetnici mučeničke smrti i razmišljati kod Tvoga groba što si, kao katolički svećenik propovijedajući ljubav, svojom rukom zapisao o Mariji "da je ne samo svome narodu nego svim narodima dala najslavnijega Otkupitelja, najmudrijega učitelja i Zakonodavca koji nas je izbavio od smrti..."

Crkvu u Cerovniku od koje se nije mogao odijeliti zapališe nakon njegove smrti partizani, o čemu je 1963. na odsluženju vojnog roka u Resenu kraj Prespanskog jezera u Makedoniji pričao neki major Radošević, domaći Srbin.

M.P. Cerovnički

"Zvona", mjesečnik za kršćansku kulturu, g. 2002., br. 5

Obnovljeno Križarsko društvo u Josipdolu usvojilo naziv „Križarsko društvo Dragutin Fifka“.

Josipdolski križari se prvi puta spominju u župnim knjigama negdje oko 1936 godine. Tokom vremena su se izgubili, ali sadašnji župnik Bariša Dejanović i društvo "Mladi Župe Sv. Josip" pokrenuli su inicijativu o ponovnom okupljanju.

DRAGUTIN FIFKA

SVEĆENIK KOJI NIJE MOGAO NAPUSTITI SVOJU CRKVI

- * Naše bi hrvatske crkve znale pripovijedati o mnogim žalostima i radostima kroz našu povijest. Trebalo bi s istim žarom kao i naši pređi ljubiti i resiti naše crkve.
- * Katolička Služba Božja spada među onu živu baštinu koju su naši oci predali nama i vrlo je malo stvari dandanas koje bi bile tako živa i lijepa uspomena na dane naših djedova kao sveta Misa.
- * Katolička misa u narodu Hrvata stoji poput čvrste hridine kojoj podnožje počiva u prvoj hrvatskoj kršćanskoj prošlosti, a vrhunac joj seže u buduće vjekove. Ona nas povezuje s onima koji počivaju na našim grobljima i s onima koji će doći nakon nas. Ona je veza našeg narodnog jedinstva i naše narodne svijesti. No ona nema samo narodno značenje. Hrvati su katolici, a to znači da naša povijest nije osamljena već da smo se razvijali rame uz rame s drugim narodima. Bili smo «predziđe kršćanstva», a tu nam je zadaću Bog namijenio.
- * Katolička Misa pokazuje da naš narod ispovijeda vječna načela Kristova i da tako spada u kolo prosvjećenih katoličkih naroda.
- * Dok su neki govorili o «klasnoj borbi» sveta nam Misa govori da smo svi djeca nebeskog Oca. Ona izmiruje razne staleže i tako otvara slogu kao zalag velike narodne budućnosti.
- * Što ljudi imaju najljepšega to donesu u crkvu i zato su crkve uvijek bile stjecišta prave narodne umjetnosti. Trebamo kititi i resiti naše crkve kao hramove Boga živoga i uživati u toj ljepoti. Zar da naše kuće i stanovi budu ljepše urešeni i bogatije okićeni nego li stan Božji? Zar crkva u kojoj je kolijevka našega vječnog života, tamo gdje se krstimo i gdje pjevamo requiem, da ta crkva bude zapuštena?
- * A riječi koje se na katoličkoj liturgiji čuju, nisu li to Božje riječi, pune dubokog smisla, pokazujući kako nam valja živjeti. Nama su potrebne te riječi jer tolike bezbožne novine truju naša srca i ne znaju ništa doli riječi mržnje, kleveta i napadaja na svetu Crkvu.
- * U našim se crkvama, u hostiji nalazi Isus Krist i On se u njima za nas moli i žrtvuje. Iz svetohraništa se izljevava blagoslov na naša polja i livade, na naše obitelji. Trebamo ga primati što čršće ako želimo postati novim ljudima i da se s njm radujemo u nebeskim dvorima. Isus Krist nas dozivlje k sebi iz svih pa i najmanjih svojih crkava. Ako se ne odazovemo biti ćemo već na zemlji nesretni i propasti ćemo netragom, a drugi će bolji narodi obitavati naše zemlje.

U svemu rečenome pravi je zalag naše velike i blagoslovljene budućnosti misli su bl. Ivana Merza, koje mogu svima dobro doći za ovu Godinu euharistije 2005. I vama koji ste se poput velikog Merza i drugih svrstali u euharistijski pokret. Vaša križarska organizacija «Dragutin Fifka» izabrala je ime jednog skromnog svećenika koji nam dolazi iz Moravske, ali je veoma ljubio Hrvatsku. On se očito nije mogao rastati od svoje hrvatske crkve Isusova uzašašća na nebo u Cerovniku, nije ju mogao napustiti i pobjeći iako se njegovi župljani te 1943. godine razbježaše na vijest o talijansko četničkom pokolju u Sabaljskoj dragi (između Josipdola i Vojnovca). Doimalo se da se po Evanđelju, nije bojao onih koji ubijaju tijelo. Dragutin Fifka spada među one koji su na ovim prostorima nevini trpjeli i umrli od nasilja i terora. Stradao je kao svećenik hrvatske Katoličke crkve od onih koji su mrzili Katoličku crkvu. S toga su njegovi ubojice bili svjesni. Potrebno je u siječanje naroda koji ovdje živi spoznaju da je on na ovim prostorima imao i mučeničke uzore u širem smislu, da ovo tlo nije neplodna kršćanska pustinja kaže u svojoj pastirskoj poslanici «Mučenici graditelji zajedništva» naš gospičko-senjski biskup dr. Mile Bogović. Providnost je htjela da baš Josipdolski križari na poseban način čuvaju uspomenu na svećenika, mučenika Dragutina Fifku i da im on bude, kako se nadamo, zagovornik

kod Boga.

Bavim se osobom Dragutina Fifke još od svojih gimnazijskih dana. Hvala vama križarima josipdolske župe i vašemu župniku Bariši Dejanoviću, duhovnom vođi vaše organizacije zbog katoličke širine koja vas odlikuje.

Pop Mate Pavlić Cerovnički
(Izrekao gornje misli na sastanku križara u Josipdolu, 29.04.2005.)

Svećeniku mučeniku Dragutinu Fifki podići ćemo nadgrobni spomenik. Lanjski letak o Dragutinu Fifki, Spasovo 2004. koji se dijelio «po linijama» - potakao je kolektu (sabirnu akciju).

Evo dosadašnjih darovatelja:

Stjepan Pavlić, Zagreb100,00 kn
Nikola Luketić, kbr. 100.....50,00 kn
Obitelj Mate i Dragice Herceg
.....600,00 kn
Franka Kolić100,00 kn
Ankica Špehar100,00 kn
Ante Poljak100,00 kn
Jure Jurić.....50,00 kn
A. Špehar.....100,00 kn
Ivan Pavlić, Rijeka100,00 kn
Mladen Cindrić100,00 kn
Mira Kirasić50,00 kn
Marta Jagodin50,00 kn
Anđa Barukčić20,00 kn
Matija Franić50,00 kn
Josip Pavličić50,00 kn
Mate Pavlić, Cerovnik 44 .500,00 kn
Rude Špehar100,00 kn
Popis darovatelja dao Župni ured
Cerovnik (administrira Modruš),
Spasovo 2005.

DR. MILAN BOGOVIĆ

Dr. Milan Bogović rođen je 6. listopada 1941. u Cerovniku, u općini Josipdol. Osnovnu školu pohađao je u Cerovniku, gimnaziju u Ogulinu, a srednju školu za spremanje svećenika u Pazinu.

Teologiju je studirao u Pazinu, Zadru i Rijeci gdje je i diplomirao 1967. godine. Od 1972. do 1976. pohađao je Fakultet društvenih znanosti na Papinskom sveučilištu sv. Tome u Rimu gdje je i doktorirao. Od 1978. predaje socijalni nauk Crkve na Teologiji u Rijeci. Upravo iz tog razloga prihvaća službu duhovnika Udruge hrvatskih katoličkih gospodarstvenika kako bi poduzetnicima i poslovnim ljudima u novonastaloj situaciji nakon demokratskih promjena predstavio i objasnio katoličko socijalno djelovanje i brigu za socijalnu pravednost društva. U 63 godine života i 38 godina svećeništva upravljao je župama u Kuželju, Delnicama, Cerniku. Bio je dugogodišnji župnik na riječkoj Kozali te nepune dvije godine na Pećinama.

GOVOR NA SPROVODU VLČ. MILANA BOGOVIĆA

Dragi Milane!

Zamoljen sam ispred Tvoje i moje rodne župe Cerovnik za rukovet lijepih riječi kako i dolikuje kada ukopavamo svoje mrtve.

Reći ću bar nešto.

Rodile su nas majke mučenice. Mati Tvoja pet je godina

nepomična bila prikovana uz krevet boli. Moja je mati 38 godina brigu brigala za bolesno svoje dijete, za brata Ivana.

Ovime ne prešućujem trud i muku naših očeva koji su se uz zemlju bavili i obrtom. Kao maleni gledali smo komunističku šekuciju u našim dvorištima kada su nam zbog

nepodmirenih teških daća plijenili kukuruz s tavana i blago u štali.

Rodili smo se u vrijeme drugog svjetskog rata kada su se, kako reče blažene uspomene Primas Croatiae Franjo Kuharić, hrvali svjetovi.

Krstio nas je svećenik mučenik Dragutin Fifka koga su 24. 2. 1943. g. zaklali, kod Sv. Arandela, četnici. Šezdesetu obljetnicu njegova mučeništva obilježili smo lani na Spasovo u našoj župnoj crkvi Isusova uzašašća na nebo i spomenuli se također 150 mladih života iz ove župe palih u drugom svjetskom ratu za vjeru i dom.

1948. godine pošao si u prvi razred osnovne škole, ovdje u Cerovniku. Ja godinu dana poslije. Ta škola iz 1832. godine krije mnoge naše uspomene vezane uz nezaboravnu učiteljicu Veseljku Škunca.

I potok Jelenkovac uz koji je bila Tvoja rodna kuća, znade za naše dječje radosti.

I tvoga oca mlin gdje se mljelo žito i kovačnica moga oca, gdje je uvijek vrvjelo od ljudi, i velika i mala crikva s legendarnim našim župnikom Alojzijem Kuncem i vlak Vrhovine Ogulin, «lička škola», kojim smo putovali u nižu gimnaziju u Ogulin, znali su za naše najljepše, đaćko doba.

I Sjemenište u Pazinu, Zadru i Rijeci u kojima smo se školovali 9 godina znaju za naše mladenačke snove.

Jugoslavenske kasarne kraj Ohridskog i Prespanskog jezera, gdje smo služili vojni rok znaju, da smo svi mi študenti na crkvenim učilištima bili diskriminirani.

Nezaboravne su naše mlade mise 1966. godine Tvoja 31. srpnja, a moja 7. kolovoza. Nismo mogli slaviti 1991. naše srebrne mise jer je Hrvatska krvarila.

Nadbiskup Pavlišić nam je obojici ponudio poslijediplomski studij. Ja nisam mogao odoljeti zovu župe, a Ti se uputio u svijet na specijalizaciju, doprinoseći tako našem crkvenom visokom školstvu.

Naše župe u koje nas je Majka Crkva poslala, znamo, smatraju nas svojim bili živi ili mrtvi.

U svojoj bolesti nisi zatajio Oca i Sina i Duha Svetoga. Sjeti se mene i svih nas ovdje na Tvome sprovodu u Kraljevstvu Božjem.

Tebi Milane, i svima našima najrođenijima i najmilijima kod male crikve i ovdje u polju, ali i na grobljima svijeta želim i molim riječima rimske liturgije na jeziku djedova: SVET VEČNI DA SVETIT IM GOSPODI SA SVETIMI TVOIMI VA VEKI JAKO JAKO PREMILOSTIV JESI. Amen!

Cerovnik 28. 8. 2004.

pop Mate Pavlić Cerovnički

KRONIKA ŽUPA MODRUŠ I CEROVNIK ZA 2004.

5. lipnja 2004. Sv. misa i akademija povodom 25-godišnjice smrti Alojzija Kunca. Misu je predvodio zavaljski župnik Mile Ivančić. Vlč. Ante Lukešić iznio je životopis pokojnog Alojzija Kunca. Pjevalo je Hrvatsko pjevačko društvo «Klek» iz Ogulina. Josip Vuković je čitao, a njegov sin svirao na gitari i pjevao o Modrušu. Milan Sabljak iz Zagreba pozdravio je skup i podijelio prvi broj lista «Modruš». Misnik je blagoslovio grob vlč. Kunca a Zbor otpjevao pjesmu «Za svaku dobru riječ».
6. lipnja 2004. Presveto Trojstvo proslavili smo na kolišću uz obilnu kišu. Nakon procesije od crkve Sv. Antona, svetu misu je predvodio vlč. Milan Bogović, profesor iz Rijeke, rodom iz Cerovnika. Koncelebrirali smo s njime: vlč. Richard Pavlič, gvardijan Petar Runje i ja. Pjevao je zbor mladih iz Zagorja. Milan Sabljak je promovirao list «Modruš». Općina Josipdol nam je darovala 10 000 kuna. Kiša nije smetala nastupu kulturno umjetničkih društava uz koje se zabavio okupljeni narod. Svečana večera s gostima bila je u restoranu «Gradina».
13. lipnja 2004. Na blagdan Sv. Antuna Padovanskog Svetu misu je predvodio gvardijan Petar Runje iz Ogulina uz vlč. Richarda Pavliča i mene. Svirale su i pjevale pjevačice iz Zagorja. Iako je padala kiša kao i na Presveto Trojstvo, okupio se priličan broj vjernika. Podijelio sam okupljenima sličice s likom Sv. Antuna i počastili ih pićem i kolačima.
16. lipnja 2004. dovršili smo ograđivanje dvorišta župnog stana u Modrušu.
4. srpnja 2004. imali smo u Cerovniku prvu svetu pričest i krizmu. U subotu je došao biskup Mile Bogović, ispitaio djecu i sve smo ih ispovjedili. Bilo je 7 prvopričesnika i 13 krizmanika. Krizmanici su poslije mene pozdravili biskupa i predali mu cvijeće. Prvopričesnici su recitali omiljenu molitvu Alojzija Kunca.
12. srpnja 2004. radna akcija čišćenja okoliša crkve Sv. Antuna. Očišćeni su i žljebovi na crkvi.
14. srpnja 2004. u hodniku župnog stana, kojim su nekada prolazila kola, okrečeni su zidovi i po podu postavljene keramičke pločice.
3. kolovoza 2004. obojena je dvorana ispred kuhinje župnog stana koja je bila dosta zapuštena. Obojena je vješalica i dvoja vrata.
12. kolovoza 2004. očišćena je i obnovljena šterna župnog stana

15. kolovoza 2004. obnovljena i obojena dvoja masivna vrata na hodniku župnog stana.
17. kolovoza 2004. uređeno i obojeno 7 velikih četverouglastih stupova u vrtu župnog stana.

28. kolovoza 2004. u Cerovniku je bio sprovod vlč. Milana Bogovića koji je u Modrušu predvodio misu i propovijedao na blagdan Presvetoga Trojstva. Misu je predvodio riječki nadbiskup Ivan Devčić sa 24 svećenika, mnogo časnih sestara, bogoslova i mnoštvom naroda. Pokopan je na groblju u Cerovniku u grobnicu svoje obitelji.
19. rujna 2004. u Cerovniku sam blagoslovio privatnu kapelicu M. B. Lurdske, obitelji Nikole Luketića.
30. rujna 2004. u prostoriji Mjesnog odbora Modruš održana je promocija «Panonskog ljetopisa». Knjigu je predstavio autor, dr. Robert Hajszan iz austrijskog Gradišća. G. Hajszan je pričao o životu Gradišćanskih Hrvata. Prigodni program su izveli tamburaši društva «Naša djeca» iz Josipdola a pjevali su tamburaši KUD-a «Gradina». Promociju je organizirao g. Zvonko Trdić.

7. listopada 2004. na blagdan Majke Božje od Ružarija obavio sam blagoslov kruha u modruškoj školi. Tom smo se prilikom dogovorili da djeca odnesu kruh i kolača nasiromašnjemu stanovniku Modruša.

19. listopada 2004. načinjen je betonski zidić oko groba Alojzija Kunca na trošak općine Josipdol.

1. prosinca 2004. postavljen prozor na drvarnici župnog stana.

3. siječnja 2005. radna akcija dovršetka čišćenja okoliša crkve Sv. Antuna.

15. siječnja 2005. otpočeli radovi na izgradnji mrtvane u Modrušu i Cerovniku.

11. veljače 2005. tapecirali smo 20 klupa u crkvi Presvetoga Trojstva u Modrušu, 20 klupa u crkvi Sv. Antuna, 8 klupa u crkvi Sv. Nikole i 16 klupa u crkvi u Cerovniku.

Župnik Zdenko Skender

Kršteni u Modrušu:

Paola Jandrić, 25. siječnja 2004., Modruš 15

David Rendulić, 20. lipnja 2004., Modruška Munjava 73

Kršteni u Cerovniku:

Alen Galić, 18. 1. 2004., Cerovnik 21

Nena Gašparović, Munjava 59, Vojnovac

Robert Jelena, c Šupice 25, Vojnovac

Ronaldo Jelenac, Šupice 25a, Vojnovac

Vjenčani u Modrušu:

Jure Keser i Maja Trbojević, 8. svibnja 2004. Kalci 2

Dragan Blašković i Edita Useini, 22. svibnja 2004., Ogulin

Martin Županić i Dina Kernel, 26. lipnja 2004. Ogulin

Ivan Salopek i Mirjana Pavličić, 17. kolovoza 2004., Ogulin

Damir Kostelić i Suzana Gašparović, 12. veljače 2005.

Vjenčani u Cerovniku:

Damir Jelenac i Irena Gašparović,

8. svibnja 2004., Vojnovac

Umrli u Modrušu:

Anka Keser, 10. siječnja 2004., Modruš 69
Ivan Kolić, 12. veljače 2004., Modruška Munjava 27
Mile Rendulić, 12. lipnja 2004., Modruški Sabljaci 34
Milan Sabljak, 14. lipnja 2004., Modruški Sabljaci 31
Zvonko Gašparović, 22. srpnja 2004., Modruš
Ivan Rendulić, 28. srpnja 2004., Modruški Salopeki
Gajo Salopek, 30. srpnja 2004., Modruški Salopeki 23
Ivica Palijan, 7. kolovoza 2004., Modruš 16
Danica Rendulić, 23. listopada 2004., Modruška Munjava 64
Ivan Gašparović, 29. listopada 2004., Modruška Munjava 40
Dragutin Vidoš, 29. studenoga 2004., Modruška Munjava 58
Zore Keser, 24. veljače 2005., Modruš 75
Anka Gašparović, 11. ožujka 2005., Modruš 80

Umrli u Cerovniku:

Ivan Kolić 12. veljače 2004., Modruška Munjava 27
Ana Pavlić, 16. ožujka 2004., Cerovnik 26
Josip Rubčić, 2. srpnja 2004., Cerovnik 5a
Vič. Milan Bogović, 26. srpnja 2004., Rijeka, Pečine
Marija Pavlić, 28. kolovoza 2004., Cerovnik 48
Marija Magdić, 6. listopada 2004., Modruška Munjava 18
Marija Turkalj, 11. listopada 2004., Trojvrh 32
Janja Pavlić, 13. listopada 2004., Modruška Munjava
Marija Magdić, umrla 10. travnja 2005. u Ogulinu.
Pokopana u Cerovniku 12 travnja 2005.

HRVATI OPĆINE JOSIPDOL ŽRTVE DRUGOG SVJETSKOG RATA I PORAĆA

Osobno sam počašćen što mogu u drugom broju lista «Modruš» predstaviti svoj istraživački rad koji bi trebao rezultirati knjigom pod naslovom «Hrvati općine Josipdol žrtve drugog svjetskog rata i poraća».

Ukratko ću prikazati slijed istraživačkih radnji koje su do sada obavljene. Kao obnašatelj funkcije načelnika Općine Josipdol od 1993. do 2001. god., dobio sam dopis i originalni obvezak Republike Hrvatske, odnosno Saborske komisije za utvrđivanje ratnih i poratnih žrtava II. Svjetskog rata. Na osnovi dobivenog originalnog obrasca za cijelu državu, izvršio sam pripreme za okupljanje popisivača. Sazvao sam širi krug osoba po Mjesnim odborima i zadužio ih da na svojim područjima izvrše popis. Prva popisivanja započela su 1998. godine. Najintezivnije se popisivalo tijekom 1999. godine. Dopunjavanje popisa traje sve do danas. Rad na popisivanju biti će detaljnije prikazan u proslavu buduće knjige. Popisivači su s obrascima išli od kuće do kuće, ali na žalost, mnogih kuća i obitelji

više nema, čak ni njihovih daljnjih rođaka. Upravo ovaj čimbenik usporio je posao popisivanja. Glavni problem popisivača bili su netočni podaci o žrtvi: imena, približan datum rođenja i pripadnost pojedinoj vojsci. To nije krivnja popisivača već fizički nestanak osoba starije dobi koje bi nešto više znale reći o žrtvi. U tom trenutku morao sam osobno preuzeti nova istraživanja, doći do novih spoznaja, što je usporilo rad. Osnovni podaci o žrtvi: dan, mjesec, godinu i točnu adresu rođenja provjereni su i dopunjeni uz pomoć matičnih knjiga. Tu su mi mnogo pomogli župnik vlč. Zdenko Skender, njegov prethodnik vlč. Zlatko Sušić i matičarka gđa. Blanka Gračanin.

Do sada je obrađeno 7 naselja Općine Josipdol. Molim čitatelje lista «Modruš» da pripomognu ovom istraživanju dostavljanjem podataka o žrtvama, slikama, pismima ili optužnicom žrtve. Podatke možete dostaviti na adresu: Župa Presvetog Trojstva, Modruš 5, 47 303 Josipdol. (n.r. vlč. Zdenko Skender).

Krunoslav Prebeg

NASELJE TROJVRH, zaselak Turkalji župa Cerovnik

- Turkalj (Jure) Dane - lukin, rođen 1. svibnja 1909. godine
- Turkalj (Stjepana) Dane - Barać, rođen 24. rujna 1903. godine
- Turkalj (Jose) Ivan - Udovičin, rođen 22. siječnja 1910. godine
- Turkalj (Jure) Juraj - Jukin, rođen 11. kolovoza 1919. godine
- Turkalj (pere) Mate - Bobać, rođen 25. listopada 1915. godine

- Turkalj (Jure) Mile - Jukin, rođen 26. rujna 1910. godine
- Turkalj (pere) Mile - Bobač, rođen 30. listopada 1905. godine
- Turkalj (Dane) Mile - Mandin, rođen 29. ožujka 1919. godine
- Turkalj (Marka) Pero - Jagin, rođen koncem 19. stoljeća
- Turkalj (pere) Petar - Bobač, rođen 29. lipnja 1910. godine
- Turkalj (Mate) Stipe - Tonkin, rođen između 20. i 30. godine 20. stoljeća

NASELJE VOJNOVAC, zaselak Medvedi - Plivelici župa Cerovnik

- Krznarić (Ljudevita) Franjo, rođen 22. srpnja 1921. godine
- Krznarić (Ljudevita) Slavko, rođen 6. srpnja 1926. godine
- Medved (Tome) Dragan, rođen 8. veljače 1909. godine
- Medved (Franje) Ivan, rođen 4. veljače 1922. godine
- Medved Miko, rođen u drugoj polovici 19. stoljeća
- Plivelić (Stjepana) Dragutin, rođen 6. ožujka 1923. godine
- Plivelić (Franje) Josip, rođen 3. prosinca 1920. godine
- Plivelic (Nikole) Marijan, rođen 20. srpnja 1923. godine

NASELJE SABLJAK! MODRUSKI župa Modruš

- Jagnjić (Adama) Dane, rođen 1. kolovoza 1920. godine
- Jagnjić (Jose) Dragan - Šicar, rođen 28. lipnja 1913. godine
- Jagnjić (Adama) Ivan, rođen 19. svibnja 1927. godine
- Jagnjić (Tome) Vid (dan, mjesec i godina rođenja nepoznati, kao i kućni broj)
- Rendulić (Bene) Dragan - Šunte, rođen 8. rujna 1906. godine
- Rendulić (Jose) Dragan - Križan, rođen 15. svibnja 1922. godine
- Rendulić (Jose) Dragutin - Čmajo, rođen 27. svibnja 1922. godine
- Rendulić (Mike) Dragan - Šunte, rođen 29. siječnja 1923. godine
- Rendulić (Mike) Franjo - Šunte, rođen 5. srpnja 1926. godine
- Rendulić (Jose) Ivan - Križan, rođen 23. lipnja 1924. godine
- Rendulić (Jose) Ivan - Čmajo, rođen 23. lipnja 1924. godine
- Rendulić (Mike) Ivan - Šunte, rođen 5. svibnja 1924. godine
- Rendulić (Ivana) Joso - Zec, rođen 30. travnja 1931. godine
- Rendulić (Pavla) Jure - Šunte, dan, mjesec i godina nepoznati, kao i kućni broj
- Rendulić (Mike) Slavko - Šunte, rođen 20. kolovoza 1913. godine
- Sabljak (Jose) Dragan - Palijan, rođen 6. kolovoza 1909. godine
- Sabljak (Marka) Dragan - Bego, rođen 7. lipnja 1926. godine

- Sabljak (Mike) Dragan - Franjkov, rođen 22. rujna 1924. godine
- Sabljak (Filipa) Ivan - Juras, rođen 14. lipnja 1911. godine
- Sabljak (Mike) Ivan - Franjkov, rođen 19. ožujka 1929. godine
- Sabljak (Marka) Jure - Bego, rođen 22. kolovoza 1901. godine
- Sabljak (Bene) Manda - Juraska, rođena 24. rujna 1874. godine
- Sabljak (Marka) Marko - Bego, rođen 5. svibnja 1924. godine
- Sabljak (Jakova) Rude - Duge njive, dan, mjesec i godina nepoznati, kao ni kućni broj
- Sabljak (Mike) Stjepan - Franjkov, rođen 28. svibnja 1919. godine
- Sabljak (Jose) Vlado - Palijan, rođen 1. studenoga 1923. godine
- Vidoš (Ivana) Mijo - Peljušar, rođen 1. listopada 1909. godine

NASELJE CEROVNIK Zupa Cerovnik

- Bogović(vanbračno) Slavoljub, rođen 26. listopada 1926. godine
- Bogović (Ivana) Stjepan, rođen 11. listopada 1926. godine
- Cindrić (Marka) Marijan, rođen 17. travnja 1906. godine
- Cindrić (Marka) Milan, rođen 5. listopada 1914. godine
- Drasković (Juraja) Franjo - Dudo, rođen 10. studenoga 1914. godine
- Fifka (Antona) Dragutin, rođen 27. ožujka 1890. godine
- Gerovac (Antuna) Franjo, rođen 17. listopada 1896. godine
- Jergović (Stjepana) Ivan, rođen 27. lipnja 1932. godine
- Jergović (Stjepana) Stjepan, rođen 2. siječnja 1922. godine
- Kolić (Stjepana) Ivan, rođen 7. srpnja 1913. godine
- Kučinić (Marka) Ivan, rođen 26. rujna 1925. godine
- Luketić (Stjepana) Andrija, rođen 23. studenoga 1895. godine
- Luketić (Ivana) Anton, rođen 30. listopada 1923. godine
- Luketić (Andrije) Josip, rođen 15. rujna 1923. godine
- Luketić (Stjepana) Jure, rođen 16. prosinca 1903. godine
- Magdić (ime oca nepoznato) Dane, (dan, mjesec i godina rođenja nepoznati)
- Magdić (Antona) Dragan - Jarac, rođen 3. prosinca 1921. godine
- Magdić (Mate) Franjo - Komotar, rođen 1. rujna 1912. godine
- Magdić (Antona) Ivan - Jarac, rođen 30. ožujka 1912. godine
- Magdić (Dane) Juraj - Krivan, rođen 16. ožujka 1925. godine
- Pavlić (Marka) Antun - Adamov, rođen 30. listopada 1923. godine
- Pavlić (ime oca nepoznato) Dane - Mijini, (dan, mjesec i godina rođenja nepoznati)
- Pavlić (Milana) Danijel - Iza vrta ili Kekci, rođen 29. lipnja 1924. godine
- Pavlić (Milana) Dragan - Iza vrta ili Kekci, rođen 4. travnja 1932. godine

- Pavlić (Filipa) Franjo - Mežnarovi, rođen 18. travnja 1924. godine
- Pavlić (Franje) Ivan - Franjičev, rođen 12. svibnja 1909. godine
- Pavlić (Ivana) Ivan - Belkin, rođen 8. ožujka 1915. godine
- Pavlić (Dane) Josip - Iz zida, (dan, mjesec i godina rođenja nisu poznati)
- Pavlić (Juraja) Josip, rođen 1. siječnja 1923. godine
- Pavlić (Mate) Jure - Bencin, rođen 3. siječnja 1914. godine
- Pavlić (ime oca nepoznato) Marko - Sevrić," (dan, mjesec i godina rođenja nepoznati)
- Pavlić (Dane) Mate - Mijin, rođen 19. rujna 1923. godine
- Pavlić (Jure) Mate - Iz strane, (dan, mjesec i godina rođenja nepoznati)
- Pavlić (Filipa) Milan - Mežnarovi, rođen 4. ožujka 1923. godine
- Pavlić (Milana) Milan - Iz vrta ili Kekci, rođen 26. kolovoza 1922. godine
- Pavlić (Jerka) Stipe, rođen 5. lipnja 1906. godine
- Pavlić (Jure) Stjepan, rođen 11. siječnja 1905. godine
- Pavlić (Franje) Tomo - Manda Bula, (dan, mjesec i godina rođenja nepoznati)
- Perković (Ivana) Dragutin, rođen 2. srpnja 1908. godine
- Poljak (Mihovila) Blaž, rođen 23. listopada 1916. godine
- Poljak (Stjepana) Dragan, rođen 24. svibnja 1922. godine
- Polja (Valentina) Ivan, rođen 13. listopada 1926. godine
- Poljak (Pavla) Kazimir - Mile, rođen 3. ožujka 1891. godine
- Poljak (Pavla) Mihovil, rođen 19. rujna 1881. godine
- Poljk (Kazimira) Milan, rođen 21. svibnja 1925. godine
- Poljak (Stjepana) Nikola, rođen 8. prosinca 1912. godine
- Poljak (Mate) Valentin, rođen 10. listopada 1905. godine
- Rendulić (Dragana) Joso Od Stana, rođen 19. rujna 1915. godine
- Rendulić (Dragana) Jure - Od Stana, rođen 15. rujna 1920. godine
- Rubčić (ime oca nepoznato) Jelena, rođena 6. svibnja 1900. godine
- Rubčić (Franje) Josip - Levan, rođen 24. travnja 1901. godine
- Špehar (Dane) Ivan - Bacan, rođen 26. studenoga 1923. godine
- Špehar (Franje) Marko - Bertov, (dan, mjesec i godina rođenja nepoznati)
- Špehar (Marka) Marko - Brcan, (dan, mjesec i godina rođenja nepoznati)
- Špehar (Josipa) Mate - Mrkonja, rođen 12. travnja 1922. godine
- Špehar (Jure) Mate - Jurinov, rođen 5. ožujka 1927. godine
- Špehar (Mate) Mate - Strikan, rođen 13. srpnja 1933. godine
- Špehar (Jure) Milan, rođen 29. svibnja 1932. godine
- Špehar (Mijata) Nikola - Brcan, rođen 6. prosinca 1925. godine

- Špehar (Franje) Stjepan - Bertov, rođen 12. ožujka 1923. godine
- Špehar (Mijata) Vladimir - Brcan, rođen 23. siječnja 1928. godine
- Vratarić (Antona) Jure - Perač, rođen 1. studenoga 1919. godine

NASELJE VAIN VRH - ŽUPA CEROVNIK

- Bogović (Mijata) Dragica - Zvirotina, rođena 3. lipnja 1922. godine
- Bogović (Vale) Josip, rođen 18. ožujka 1903. godine
- Bogović (Tome) Juraj - Kubura, rođen 23. travnja 1913. godine
- Bogović (Tome) Pero - Kubura, rođen 7. ožujka 1910. godine
- Franjković (Jure) Marko - Bizme, (dan, mjesec i godina rođenja nepoznati)
- Franjković (Franje) Milan - Čubrić, rođen 19. rujna 1925. godine
- Ivčević (Mate) Ivan - Grabre, rođen 6. lipnja 1924. godine
- Ivčević (pere) Ivan - Dan, (dan, mjesec i godina rođenja nepoznati)
- Ivčević (pere) Mijat - Dan, (dan, mjesec i godina rođenja nepoznati)
- Ivčević (Filipa) Mile, rođen 7. listopada 1905. godine
- Krznarić (Franje) Dragan, rođen 8. veljače 1926. godine
- Krznarić (Jure) Franjo - Goga (dan, mjesec i godina rođenja nepoznati)
- Krznarić (Bartola) Ivan - Bačo, (dan, mjesec i godina rođenja nepoznati)
- Krznarić (Franje) Jure - Goga, rođen 23. svibnja 1920. godine
- Krznarić (Mate) Mate - Ćirin, rođen 6. kolovoza 1925. godine
- Krznarić (Tome) Mijat - Pole, rođen 25. svibnja 1910. godine
- Krznarić (Stjepana) Mile - Knjero, (dan, mjesec i godina rođenja nepoznati)
- Krznarić (Jerka) Slavko - Vidov, rođen 29. srpnja 1926. godine
- Pavlić (Jure) Ivan - Benčov, rođen 5. Svibnja 1910. godine
- Pavlić (Jure) Jure - Benčov, (dan, mjesec i godina rođenja nepoznati)
- Pavlić (Dane) Mate - Tuk, rođen 19. rujna 1923. godine
- Pavlić (Stjepana) Mijat - Benčov, (dan, mjesec i godina rođenja nepoznati)
- Pavlić (Franje) Mijo - Jekin, (dan, mjesec i godina rođenja nepoznati)
- Pavlić (Dane) Stjepan - Tuk, (dan, mjesec i godina rođenja nepoznati)
- Pavlić (Dane) Stjepan - Kumov, Tuk, rođen 11. siječnja 1920. godine
- Pavlić (Jure) Stjepan - Benčov, (dan, mjesec i godina rođenja nepoznati)
- Turkalj (Jandre) Miko - Puška, (dan, mjesec i godina rođenja nepoznati)

Krunoslav Prebeg

ŠKOLE UMIRU

Iako nema pouzdanih podataka o tome kada je otvorena prva školska zgrada na području Modruša i okolice, smatramo da je to bilo sredinom 19. stoljeća. Bez obzira na to, Modruš kao staro hrvatsko povijesno mjesto, osnovano u 12. stoljeću ima svoju povijesnu i kulturnu tradiciju.

Danas su ovi prostori opustjeli, iako imaju povoljne uvjete za razvoj stočarstva, obrta, seoskog i rekreacijskog turizma, tako da je demografska slika poražavajuća što dovodi do gašenja škola. Već 1986. godine prestala je s radom škola u Modruškim Sabljacima, 1991. godine u Cerovniku, a 2003. godine u Modruškoj Munjavi.

To sigurno nitko nije očekivao prije 50tak godina jer je: školske godine 1946./47. školu u Modrušu pohađalo 30 učenika od 1. do 4. razreda. Školske godine 1957./58. školu u Modruškoj Munjavi pohađalo je 35 učenika od 1. do 4. razreda, a školske godine 1957./58. u školu u Cerovniku pohađalo je 80 učenika od 1. do 4. razreda.

Nešto kasnije stanje je izgledalo ovako:

ŠKOLSKA GOD.	MODRUŠ	CEROVNIK	M. MUNJAVA	M. SABLJACI
1978./79.	23	13	25	12
1984./85.	14	8	21	7
1987./88.	12	10	10	zatvorena
1990./91.	16	9	14	
1994./95.	11	zatvorena	4	
2004./05	6		zatvorena	
2005/06.	4*			

* prijeti zatvaranje škole u Modrušu

Zaista škole umiru, ali izgleda neprimjetno, jer ne znam da se tko nad tim zabrinuo ili nešto poduzeo.

Ravnatelj: Ivica Bićan

NEKA NE ZAMRE ŽIVOT U MODRUŠU

U posljednje dvije godine, otkako Općinu Josipdol vodi načelnik g. Zlatko Mihaljević, zapaženo je niz uspješno odrađenih poslova i aktivnosti. Ostvarena je dobra komunikacija sa svim mještanima u svakom dijelu Općine. Posebno se vodilo računa da ljudi u udaljenim dijelovima Općine osjete prisutnost i brigu predstavnika lokalne vlasti za probleme malog čovjeka, počevši od javne rasvjete, održavanja i asfaltiranja putova, do nastojanja u kapitalnim ulaganjima poboljšati uvjete života ljudi i mogućnost egzistencije, ali i ostanka na svojim ognjištima.

Ne samo zbog povijesnog značaja, ljepote krajolika i mogućnosti zdravog življenja, već isključivo zbog ljudi koji su tu, Modrušu je posvećena posebna pozornost.

Po vrijednosti investicije i obimu poslova s pravom valja istaći dovršenje započete izgradnje vodovoda Modruš, za koji je osobnim zalaganjem i poslovnim vezama načelnik Zlatko Mihaljević ishodio izgradnju 1300 m cjevovoda uz autocestu. Za vodovod u Modrušu dužine 4 km gotova je projektna dokumentacija i plaćena je lokacijska dozvola.

Dovršenje ovog projekta zajedno financiraju Općina Josipdol, Hrvatske vode i Karlovačka županija a slijedi izgradnja cjevovoda u dužini 2,7 km za naselje Modruš. To je produžetak

već izgrađenog zasebnog cjevovoda u dužini 1 300 m uz vodoopskrbu tunela.

Po završetku radova na spajaju vodovoda asfaltirat će se ceste i prilazni putovi u tom dijelu Modruša.

U proračunu Općine osigurana su sredstva potrebna za dovršenje mrtvane u Modrušu. Radovi su započeli krajem godine, a dolaskom proljeća i nastavljeni. Planirano je, ako to budu dozvoljavali vremenski uvjeti, izgradnju mrtvane završiti do početka ljeta.

Na jednom sastanku mještana Modruša i vodstva Općine bila su iznesena prilično ogorčena razmišljanja nekih ljudi, koji su s izvjesnom dozom sumnje i razočarenja izrazili nezadovoljstvo nebrigom bivšeg vodstva Općine, ističući da su puno puta bili prevareni praznim predizbornim obećanjima. Pitanja upućena načelniku odnosila su se uglavnom na komunalne probleme manjih financijskih vrijednosti. Načelnik im je ovima skrenuo pozornost na vrijednost velikih (milijunskih) investicija koje su, nažalost, ostale u sjeni problema oko nekoliko sijalica javne rasvjete.

Sadašnje vodstvo općine ne razbacuje se pukim frazama praznih obećanja što svjedoče vidljivi radovi na terenu. Mali čovjek to uočava i prepoznaje bez suvišnih riječi.

Ipak vodi se računa da ne zamre život u Modrušu i kako bi mladi ostali

u tom prekrasnom kraju, navodimo dopis koji je Općina uputila Hrvatskim autocestama u svezi zapošljavanja mladih ljudi s područja naselja Josipdola i Modruša na održavanju tunela Mala Kapela.

Dopis navodimo u cijelosti:

«Na strmom brijegu, visokom 680 m uzdizao se Modruški grad. Još i danas ruševine toga grada, koje zub vremena sve više mrvi, svjedoče o bogatoj i burnoj modruškoj povijesti. Prirodnu ljepotu nekad velike župe i nekadašnjeg biskupijskog središta, teško je opisati riječima.

Danas, to mjesto veličnastvene i raskošne ljepote lagano ali sigurno uranja u vlastitu povijest, jer život u Modrušu naprosto zamire. Ljudi iz ovog kraja sustavno su zapostavljani i zanemarivani u prošlim sistemima svih vlasti. Izgradnjom autoceste,

život i perspektiva su odjurili s njom, a Modruš je ponovno ostao po strani. Mještani Modruša su pretežno starije dobi, neki su zaposleni u Šumariji Josipdol, a ono malo mladih ljudi je bez posla. U ovom kraju, osim ljepote, svježeg zraka i mogućnosti zdravog življenja, gotovo više ničega nema, pa će mladi ljudi biti prisiljeni otići odavde, kao i mnogi prije njih u potrazi za kruhom i egzistencijom.

Mještani Modruša i Josipdola zamoljavaju čelnike općinskih vlasti da posreduju ovim zahtjevom da prilikom zapošljavanja ljudi na održavanju tunela Mala Kapela mladima iz Modruša i Josipdola pružite priliku za posao i ostanak u nekad ponosnom Modrušu. Razlog više je za to steći stručnost o osobnom trošku.»

Ružica Neralić

KUD «GRADINA» U 2004. GODINI

Društvo je osnovano u želji da otme od zaborava stare pjesme, plesove, običaje i nošnju modruškog kraja, kako bi generacije koje dolaze vidjele kako su živjeli naši stari.

Našim nastupima stekli smo brojne prijatelje. S našim dragim prijateljima iz KUD-a «Sinac», gostovali smo u Zagrebu i za blagdan Sv. Ilije u Sincu. Pored sudjelovanja na smotri folkloru «Igra kolo» u Ogulinu, nastupili smo na smotri u Otočcu u rujnu. Tom smo prilikom posjetili svetište Majke Božje u Krasnom.

Nastupili smo na otvorenju smotre «Brodsko kolo» u Slavanskom

Brodu, u svibnju mjesecu. U prosincu smo nastupili na smotri samičara u Donjim Andrijevcima. Na smotrama smo nastupali s dobro poznatom i za naš KUD specifičnom «Ojkalicom», «Javorom» te kolima: «Paun», «Staro modruško» i «Alaj».

Vrlo nas veseli povratak bivših članova koji doprinose nastavku rada Društva.

Posebno treba pohvaliti muški dio KUD-a koji je nastupio na smotri u Generalskom Stolu a za većinu blagdana, na veselje i radost mještana, uveličavali su misna slavlja.

Muški članovi KUD-a na promociji "Panonskog zbornika" u Modrušu

KAKO SE ODIJEVALO U NAŠEM KRAJU U STARA VREMENA

U cijeloj našoj domovini Hrvatskoj pa i u našem kraju živjelo se i odijevalo u stara vremena drukčije nego danas. Odjeću i obuću ljudi su sami izrađivali u svojim domovima. Uzgajali su lan i konoplju iz kojih su dobivali predivo, tkali na tkalačkom stanu platno i od njega šivali odjeću. Kupovali bi pamučnu pređu i od nje tkali pamučno platno iz kojega su također šivali odjeću. U našem kraju ljudi su se bavili i stočarstvom, te su proizvodili vunu i kožu koja im je služila za izradu dijelova odjeće i obuće. Pošto nemamo dovoljno povijesnih izvora koji bi nam pomogli pratiti nastanak i razvitak odijevanja u daljnjoj prošlosti, o tome možemo govoriti tek na osnovu sjećanja kazivača, starih fotografija i sačuvanih primjeraka ruha.

MUŠKA NOŠNJA:

Košulja izrađena od domaćeg platna (lan, konoplja, pamuk) u pončo kroju. Košulja je dugačka do polovine stegna i nosi se izvan platnenih gaća ili uvučena u suknene hlače.

Gaće izrađene od domaćeg platna, sastavljene od dvije široke nogavice koje uz donji rub završavaju kratkim resicama. U gornjem dijelu spoja za raskorak ušiven je tzv. klin. U struku je uvučena pamučna traka za vezanje (bradišnjak).

Lače izrađene iz debljeg, domaćeg, tkanog vunenog stupnog sukna bijele, smeđe ili crne boje. Preko njih na nogama se nose dva sloja čarapa (natikače i vunene čarape).

Ječerma dulji prsluk bez rukava, izrađen od modrog, tanjeg sukna. Duljinom seže do kraja leđa. Nosi se preko košulje uz gaće hlače ili preko košulje ali i preko košulje i pletene maje uz suknene hlače.

Maja pleteni kaput, odnosno vesta dugih rukava. Izrađuje se od domaće predene vune svijetle boje.

Čemer Kožnati pojas širine do 25 cm, izrađen od fino štavljene kože. Površina pojasa je bila ukrašena. S prednje strane bio je «geltaši» gdje se spremao novac, duhan i sl. Čemere su izrađivali majstori kožari ili opančari.

Maja Pleteni kaput, odnosno vesta dugih rukava. Izrađuje se od domaće predene vune svijetle boje.

Čarape pletene na 5 igala od domaće predene vune, bijele ili crne boje. Fusekle ili kopice su čarape bijele boje dužine do polovice lista noge. Preko fusekli u zimi s e nose natikače, nešto kraće čarape crne boje.

Opanci izrađeni od crne ili smeđe, deblje goveđe kože. Izrađivali su ih majstori opančari.

Kriljak šešir od crnog pusta sa širokim obodom. Nešto viši tjemeni dio obrubljen je crnom svilenom trakom. Izrađivli su ih majstori klobučari.

ŽENSKA NOŠNJA

Untorak podsuknja izrađena od domaće platna. Duljinom seže od struka do polovice lista. U struku se cijela širina skuplja u sitne nabore i pridržava širom pasicom. Uz donji rub su heklane špice iz bijelog pamučnog konca.

Košuljac bluza duljih rukava. Javlja se u dvije varijante: od domaće pamučnog platna ili tvorničkog tanjeg pamučnog platna.

Oko vratnih izreza i oko zašaknica na rukavima ukrašen je heklanim špicama.

Bluza izrađena je od tanjih tvorničkih vunениh materijala. Krojena je široko po uzoru na građansku modu. Nosila se zimi.

Kambrik (kiklja) od tanjeg tvorničkog pamučnog platna a vuče svoje porijeklo od domaće bijele kiklje na velike «falde» koja je bila izrađena iz domaćeg tkanog platna. Suknja i gornji dio međusobno su spojeni.

Domaća bijela kiklja izrađena od domaćeg tkanog platna, bez ukrasa. Domaće platno se bojalo prirodnim bojama dobivenih od kore pojedinog drveća.

Mrčina (široka kiklja) od domaćeg tkanog platna, kasnije od tvorničke vunene tkanine. Sastoji se od dva međusobno spojena dijela. Šarena je sa štampanim uzorcima.

Kaputić (tušl) dugih je rukava. Nosi se zimi po mrčini a seže do bokova. Krojen je po uzoru na građansku odjeću.

Rubac - marama za glavu tvorničke izrade. Nosi se vezana pod bradom ili na zatiljku.

Debeli rubac četvrtasta marama izrađena od debele, crne, smeđe ili bijele vune obrubljen je sukanim

resama, nosi se zimi preko druge odjeće.

Tkanica vuneni pojas otkan od domaće predene, obojane vune. Omata se preko struka kijklje (mrčine ili kambrika) i veže se sprijeda.

Čarape pletene su iz domaće pređe ili tvorničkog pamučnog konca.

Zaslon pregača iz različitog materijala (svila ili pamučno platno). Cijelom širinom zaslon je nabran u

struku i učvršćen pasicom. Dužina mu seže do ruba kijklje.

Opanci slični su muškim opancima. Ljepši su bili oni izrađeni od žute kože opšiveni crvenim šivačem (usukana traka kože).

Štruke ogrlica od raznobojnih kuglica, ponekd u više nizova. U sredini može biti obješen medaljon ili križ.

Eto, nismo zaboravili, samo smo ponovili što su nosili naši stari. Na čast im bilo!

Ruža Brajdić

LJUDI KOJI MODRUŠ NOSE U SRCU

Ima ljudi koji, iako su otišli iz svog rodnog kraja, srcem su uvijek prisutni u Modrušu. To su Modrušani koji žive u Zagrebu predvođeni gospodinom Milanom Chomparo Sabljakom i Josipom Vukovićem.

Osjećajući duboko u srcu rodoljublje i domoljublje, osnovali su Zavičajno društvo «Bernardin Frankopan» u Zagrebu. Za predsjednika je izabran gospodin Milan Chomparo Sabljak. Prevelika ljubav prema Modrušu vodila ih je u nastojanju da se i na samom Modrušu osnuje slično društvo. Počeli su sa stvarnim inicijativama i poticajima obilazeći i razgovarajući s nadležnima u Općini Josipdol, Osnovnoj školi i s pojedinim ljudima u Modrušu. Tako su uspješno pomogli u osnivanju KUD-a «Gradina» u Modrušu. Od tada pa do danas, svake godine okupe Modrušane u Zagrebu i svojim

zajedničkim dolaskom uveličaju proslavu blagdana Presvetoga Trojstva u Modrušu. U Zagrebu organiziraju i dovedu prijateljska lička zavičajna društva («Sinac», «Plješivica»).

Pored toga, pribavili su mnogo knjiga i njma popunili knjižnicu u Modrušu, poklonili su jednu umjetničku sliku, organizirali i sudjelovali u postavljanju spomen ploče knezu Bernardinu Frankopan u crkvi Presvetoga Trojstva u Modrušu 1996. godine.

Zbog svega učinjenog, inicijativa, zalaganja, poticaja i pomoći, velika im hvala u ime svih Modrušana u zavičaju. Želimo da ih posluži zdravlje i da nam pomažu i dolaze i u buduće.

Ruža Brajdić

PRESVETO TROJSTVO U MODRUŠU

*Presveto Trojstvo,
U Modrušu proštenje,
Pjevajmo u slavu Boga
Dao nam spas
Nek' se čuje, čuje
Pjesmica naših glas.
Stare lipe zamirisale
Zeleni se lišće
Uokolo crkve
Oklo kapelice
Mladež dozva
Opetice
Modruško kolišće.*

*Zovu majke,
Zovu stare mame,
U glasu im oprost
Ustrajavši tako dugo
Dugo, dugo predugo
Same
A sad opet pramaljeće
Jaglaci dužat žuti
Potočnice oči plave
U vrtovima voćke cvatu
Cvate jorgovan
Modrušani Sveto Trojstvo slave.*

*Otac Mariji cvijetak daruje,
Sinak majci cvijetkom kosu kiti
Duh pak Sveti
Mladost zavičaja
Zlatne veže niti,*

*Ispod zvijezda svoga svoda
O čeljadi naša
Cvijete cvijeca hrvatskoga roda.*

Josip Vuković

MODRUŠKI ŠKOLARCI

U područnoj školi Modruš školsku godinu 2004./05. pohađa šest učenika. Ove školske godine brojnost nam se povećala jer smo dobili jednog prvačića. Nažalost na jesen iz naše škole u peti razred u Josipdol odlaze dva učenika četvrtog razreda, tako da će se brojnost smanjiti jer nema novih prvačića. Naša škola radi kao kombinirani razredni odjel u kombinaciji tri razreda. Prvi razred pohađa Luka Vidoš, drugi razred Ana Antončić, Dalibor Gašparović i Miki Jandrić, a četvrti razred Ante Filipović i Ivan Jandrić. O toplini i čistoći naše male škole brine se gđa. Anka Keser. Zahvaljujući njoj svako jutro dočeka nas topla i uredna škola. Tijekom ove školske godine učenici su marljivo učili i radili. Brinuli su se o čistoći i urednosti učionice i okoliša oko

škole. Tijekom školske godine učili su engleski jezik koji je ove godine predavala učiteljica Anita Župan a bili su uključeni u nastavu vjeronauka koji je predavao vjeroučitelj Josip Anušić. Suradnja s roditeljima bila je dobra tako da su i oni bili uključeni u rad naše škole. Protekla zima bila je duga i hladna, ali se nastava neprekidno održavala. Zbog visokog snijega i leda put do škole bio je otežan. Učenici su uredno pohađali nastavu iako većina živi udaljeno od škole.

U školi smo imali male svečanosti uz razne prigode. Prigodnim programom obilježili smo Dane kruha. Na blagoslov nam je došao vlč. Zdenko Skender te je blagoslovio kruh kojega su učenici donijeli u školu. Za Sv. Nikolu priredili smo program za roditelje i predškolsku djecu iz mjesta. Obilježili smo Božić, Valentinovo, Uskrs i Majčin dan. Bili smo u Karlovcu zajedno s učenicima iz Tounja. Gledali smo lutkarsku predstavu Palčić u kazalištu Zorin dom. Posjetili smo narodnu knjižnicu Ivan Goran Kovačić i Gradski muzej u Karlovcu. Bliži nam se kraj ove školske godine. Sunce je jače zagrijalo što je znak da će brzo doći kraj. Učenici će zasluženo otići na odmor, a njihova škola kraj stare lipe vjerno će ih čekati do jeseni.

Tanja Županić

MOJ MODRUŠ

Modrušu, kako si lijep! Iza tebe bogata je prošlost. Mnogo toga si propatio još iz davnih vremena. Svi ti se dive i dolaze gledati tvoja brda, doline, livade, kućice i staru Gradinu. Volim se šetati i diviti tvojoj ljepoti. Tvoj krajolik je lijep. Zelen u proljeće, sunčan ljeti, crveno-žut u jesen i bijel zimi. Tvoja ljepota nije prolazna. Tvoja slava živjet će vječno u srcima svih nas koji te volimo i koji te nikad nećemo zaboraviti.

Ana Antončić,
2. razred

U mom zavičaju ima puno drveća i raznih životinjica. Meni je lijepo živjeti u Modrušu. Najljepše mi je kad idem u školu s prijateljima, jer onda vidim Gradinu. Ona širi još veću ljepotu moga zavičaja.

Luka Vidoš,
1. razred

MOJ MODRUŠ

Modruše lijepi zavičaju moj
ja tebe volim i bit ću zauvijek tvoj.

U proljeće si pun lijepoga cvijeća
al nažalost i sve više smeća.

Na vrhu Frankopana grada
hrvatski se barjak vije
crven, bijel i plavi
Sveto Trojstvo se slavi.

Ante Filipović,
4. razred

NA OVO UPOZORAVA ANTE U SVOJOJ PJESMI!

MOJ MODRUŠ

Oj Modrušu selo mi lo
 jako sam te zavolio.
 Gradina naša znamen je stari
 ponos Modruša je pravi.
 Mala Kapela proteže se kroz naš kraj
 to je za nas pravi raj.
 Autoput i tunel kroz nju prolazi
 našem selu boljitak dolazi.

Jandrlíci, Keseri, Gašparovići,
 Modruš Gornji, Javorovica,
 zaseoci su mali i
 stanovnika im malo fali.
 Škola nas 6 đaka broji
 to su prijatelji moji
 učiteljica naša ponosno uz nas stoji.
 Velečasni Zdenko
 k Bogu nas vodi,
 radujte se ljudi jer živimo
 u slobodi.

Crkvama smo bogati, od Svetog Nikole
 kreni
 zastani i pomoli se
 da te na putu čuva,
 Svetog Antona za
 zdravlje moli,
 a ponos naših Modruša
 uspravno Sveta Trojca stoje
 i za sve nas mole.
 Otac, Sin i Duh Sveti
 svih nas zajedno vole.

Oj Modrušu selo moje malo
 život si mi profjepsao.
 U tebi ću odrasti
 i za svog života ostati.
 Mi smo malo selo,
 ali jako veselo...

Miki Jandrlíć, 2. razred

MOJ MODRUŠ

**Raslinje prijeti ostacima
zidina tvrdoga Tržan-grad!
Korijenje drveća razara
zidove!**

MODRUŠ
Br. 2, godina II.
22. svibnja 2005.
ISSN 1845-4992

Izdavač:
 Župa Presvetog Trojstva
 Modruš
 47303 Josipdol, Mudruš

Za izdavača:
 vlč. Zdenko Skender, župnik
 tel.: 047 551 080

Glavni urednik:
 Zvonko Trdić
 tel.: 047 522 100;
 098 648 980
 e-mail: zvonko.trdic@ka.htnet.hr

Autori priloga:
 Ivica Bićan
 Ruža Brajdić
 vlč. Zdenko Skender
 Josip Vuković
 vlč. Mate Pavlič Cerovički
 Krunoslav Prebeg
 Sonja Žanić
 Ružica Neralić
 Tanja Županić
 Ana Antončić
 Luka Vidoš
 Ante Filipović
 Miki Jandrić

Lektor:
 Marija Magdić

Fotografije:
 Zvonko Trdić

Grafička obrada:
 Muhamed Hasanić

Tisak:
 OG Grafika d.o.o. Ogulin

List "Modruš" potražite na
 internetu:

www.modrus.hr

**Mladi tamburaši društva "Naša djeca" iz Josipdola
prigodom promocije "Panonskog ljetopisa"**

KUD "Gradina" za blagdan Sv. Ilije u Sincu

**Učenici od 1. do 4. razreda s učiteljicom Zorom (Rendulić) Škrgetić
Modruš, 1934. godine**

**Učenici od 1. do 4. razreda s učiteljicom Tanjom Županić
Modruš, 2005. godine**